

7; l'efecte.

↳ la guerra

dotació f. Acció d'efecte de
 dotar. Va empobrir-se amb

dotació de les seves filles. || Allò
 amb què es dota. d'hospital
té una pobre dotació. | Conjunt
 de persones que tripulen un
 vaixell L

dotador -a m. f. El qui dota
 de dot

dotat adj. Pertanyent al dot.
Seus dotats.

dotar v. tr. Assemblar o donar
 dot (a una noia). Ha dotat